

Prima instanță - (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton

DECIZIE

20 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Iuliana Oprea
Galina Stratulat, Ion Druță,
Dumitru Visternicean, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Supraten”, reprezentată de avocatul Iulian Iorga,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Supraten” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 și împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 03 august 2016, SA „Supraten” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței, iar la 18 aprilie 2017 a depus cerere de completare a acțiunii (vol. II f.d. 121-128), solicitând anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-36 din 21 iulie 2016.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

La 03 martie 2016, prin dispoziția nr. 1, Plenul Consiliului Concurenței a inițiat investigația la plângerea nr. 44 din 12 ianuarie 2016, depusă de „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, prin intermediul mandatarului său local-compania SRL „Intels-MDV”, privind presupusa încălcare de către SA „Supraten” a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012.

La 25 aprilie 2016 SA „Supraten” a primit raportul de investigație a cazului, iar la 16 mai 2016, reclamantul împreună cu reprezentantul autorului sesizării „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, având în vedere că negociau încheierea unei tranzacții, au solicitat părâtului un termen suplimentar.

Astfel, la 18 mai 2016 termenul a fost prelungit cu 30 de zile, iar la 23 iunie 2016 SA „Supraten” a depus observațiile motivate la raportul de investigație.

La 19 iulie 2016 Plenul Consiliului Concurenței a audiat părțile pe marginea sesizării și a raportului de investigație a cauzei și, în aceeași zi, reprezentanții părților au informat Consiliul Concurenței despre faptul că au ajuns la un consens, iar „Saint-Gobain Byggprodukter AB” a renunțat la pretențiile față de SA „Supraten” și a retras plângerea

din 12 ianuarie 2016.

În acest sens, a menționat că părțile au încheiat o tranzacție, pentru care motive și-au declarat intenția și au solicitat Plenului Consiliului Concurenței încetarea procedurii.

Totodată, în cadrul audierilor Plenului, părțile au confirmat împreună că tranzacția a fost aprobată de către reprezentanții împuterniciți ai părților și fiindcă „Saint-Gobain Byggprodukter AB” este o întreprindere străină care își are sediul în Suedia și care acționează prin intermediul mai multor reprezentanți, nu s-a reușit dobândirea originalului de pe tranzacția ce fost expediată prin schimb de scrisori electronice.

La aceeași dată, pentru a arăta că tranzacția dintre părțile semnatare a început să fie executată, reclamanta a depus probe pârâtului despre acest fapt.

Iar la 21 iulie 2016 Plenul Consiliului Concurenței a adoptat decizia nr. CN-36, prin care a constatat încălcarea de către SA „Supraten” a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței, manifestată prin copierea ilegală a ambalajului produsului WEBER.VETONIT, ce aparține întreprinderii „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, pentru produsele FINITO SV+ și EUROFIN SV+ și plasarea acestora pe piață, cu aplicarea SA „Supraten” unei amenzi în mărime de 1 051 775,65 lei și dispunerea încetării de către SA „Supraten” a actului de concurență neloială prevăzută la art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței.

Reclamantul SA „Supraten” consideră că la adoptarea deciziei contestate, pârâtul și-a depășit atribuțiile oferite prin Legea concurenței și a adoptat decizia cu încălcarea competenței, deoarece acțiunile de concurență neloială se examinează de către Consiliul Concurenței la plângerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială, depusă de către întreprinderea ale cărei interese legitime au fost lezate, pe când, în speță plângerea respectivă a fost retrasă, iar pârâtul nu era îndreptățit să acționeze din oficiu, deoarece conform art. 49 din Legea concurenței, la examinarea acțiunilor ce țin de concurența neloială Consiliul Concurenței este ținut de actul de sesizare, nefiind împuternicit să examineze din oficiu o anumită cauză cu privire la încălcările conținute în capitolul III al Legii concurenței.

Or, la 19 iulie 2016, reprezentanții părților au confirmat soluționarea conflictului (pretinsei cauze de săvârșire a faptei de concurență neloială), iar autorul sesizării a renunțat la plângerea nr. 44 din 12 ianuarie 2016 și a retras-o în rezultatul semnării tranzacției de către părți.

La fel, consideră că decizia contestată este ilegală deoarece contravine unei funcții principale a Consiliului, în condițiile în care părțile cazului investigat au soluționat conflictul prin semnarea unei tranzacții.

Astfel, menționează că în conformitate cu art. 3 alin. (1) din Legea concurenței, statul asigură libertatea activității de întreprinzător.

În corespundere cu art. 8 alin. (2) lit.a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar: a) din contracte și din alte acte juridice. Conform art. 667 alin. (1) din Codul civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor, conform art. 1331 alin. (1) din Codul civil, tranzacția este contractul prin care părțile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început, iar conform art. 1 alin. (2) din Codul civil, persoanele fizice și juridice sunt libere să stabilească pe bază de contract drepturile și obligațiile lor, orice alte condiții contractuale, dacă acestea nu contravin legii.

Conflictul în baza căreia Consiliul a inițiat investigația are premisa încălcării unor drepturi cu caracter privat, ce aparțin unor persoane private și în privința cărora acestea sunt libere să dispună, iar Consiliul era ținut să înceteze cauza de investigație în măsura în care sesizarea persoanei interesate constituie o condiție obligatorie pentru inițierea și

desfășurarea investigației și aceasta a fost retrasă prin scrisoarea din 19 iulie 2016.

Reieșind din cele menționate, susține că, în măsura în care pârâtul a continuat procedurile în lipsa plângerii, acesta a emis actul contestat cu încălcarea competenței, admitând și limitarea libertății activității de întreprinzător, care include în sine și capacitatea oricărui agent economic să dea sau nu în competența Consiliului examinarea unor fapte săvârșite în cadrul activității de întreprinzător, care ar putea sau nu constitui acte de concurență neloială. Decizia contestată nu privește o ordine de drept generală sau un interes public, ci are în vedere examinarea circumstanțelor unor fapte pasibile să aducă atingere drepturilor unor subiecți determinați în limita ipotezei consfințite în art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței.

Afirmă că decizia contestată nu doar a adus atingere intereselor economice ale părților implicate în conflict, care au ales să-1 soluționeze printr-o tranzacție, ci a îngrădit libertatea activității de întreprinzător, fapt care o face ilegală în fond, față de aceasta fiind aplicabil temeiul de nulitate prevăzut la art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ.

La 19 iunie 2017, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul SA „Supraten” a înaintat cerere prin care a solicitat atragerea în proces, în calitate de intervenient accesoriu, a întreprinderii „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017 s-a respins cererea reclamantului SA „Supraten” privind atragerea în procesul inițiat, în calitate de intervenient accesoriu, a întreprinderii „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Supraten” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea actului administrativ.

Nefiind de acord cu hotărârea emisă, la 07 noiembrie 2017 SA „Supraten”, reprezentată de avocatul Iulian Iorga a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului, recurentul a reiterat argumentele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, invocând că instanța de fond a aplicat o lege care nu trebuia aplicată, a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a apreciat arbitrar probele și a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.

Totodată, consideră că hotărârea contestată este nemotivată, iar soluția dată de instanță este ilegală și neîntemeiată.

Astfel, invocă recurentul că decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-36 din 21 iulie 2016, a fost adoptată cu încălcarea competenței atribuită intimatului prin Legea concurenței, deoarece în cadrul examinării plângerii nr. 44 din 12 ianuarie 2016, prin cererea comună din 19 iulie 2016 a părților cazului investigat, acestea au confirmat soluționarea amiabilă a conflictului și au cerut expres intimatului să înceteze procedura de examinare a pretinselor acțiuni de concurență neloială, iar depunătorul plângerii a renunțat la pretențiile sale față de SA „Supraten” și a retras plângerea.

În acest sens, reține că examinarea cauzelor ce țin de pretinse fapte de concurență neloială, este posibilă numai în baza unei plângeri, pe când, decizia prin care s-a constatat pretinsa încălcare și s-a aplicat amenda, a fost adoptată în lipsa acesteia.

Afirmă că examinarea faptelor de concurență neloială poate fi dată în sarcina autorității intime numai în baza unei plângeri prealabile depuse de întreprinderea ale cărei interese legitime au fost lezate. Acțiunile de concurență neloială au în vedere subiecți

privati, iar circumstanțele sunt determinate de faptele întreprinse în cadrul activității comerciale private a părților cauzei, și nu are nici o legătură cu anumite raporturi juridice de drept public.

Astfel, menționează că, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 14 alin. (2) din Legea concurenței, care prevede expres că acțiunile de concurență neloială se examinează doar în condițiile existenței plângerii. Odată retrasă plângerea, autoritatea intimată nu mai este competentă, lipsind actul de sesizare.

La fel, consideră că instanța de fond a interpretat eronat prevederile legale care reglementează etapele examinării cazurilor de către autoritatea intimată, constatând precum că, odată depusă plângerea, în măsura în care nu a fost restituită în condițiile prevăzute de art. 51 din Legea concurenței, atunci când actul de sesizare nu corespunde cerințelor de formă și conținut, Consiliul Concurenței are împuterniciri depline să continue cercetarea cazului indiferent de oricare declarație/acțiune ulterioară a părților acestor cauze. Instanța de fond nu a reținut faptul că examinarea preliminară, investigarea fie audierile părților cazului, dar și emiterea deciziei sunt etape ale unui singur proces, cel al examinării acțiunilor de concurență neloială.

Respectiv, consideră că intimatul a dispus sancționarea SA „Supraten” contrar celor menționate, iar instanța de fond, judecând acțiunea, a interpretat eronat normele legale, statuând asupra faptului că sancționarea s-a dispus în conformitate cu normele legale.

Totodată, recurentul mai invocă și că, actul contestat este ilegal în fond, deoarece instanța de judecată nu a stabilit, în corespundere cu prevederile legale, existența încălcării prevăzute de art. 19 alin. (1) lit. (b) din Legea concurenței.

Astfel că, instanța de fond, necercetând sub nici un aspect fondul actului administrativ contestat, a reținut netemeinicia acțiunii înaintate, constatând precum că, odată ce a fost semnată tranzacția între depunătorul plângerii și SA „Supraten”, aceasta din urmă ar fi recunoscut în mod tacit faptul încălcării și astfel acțiunea fiind neîntemeiată, însă, instanța, considerând întinderea pretențiilor recurente față de actul administrativ contestat, urma să constate în maniera potrivită asupra întrunirii sau neîntrunirii elementelor constitutive ale încălcării pentru care a fost sancționată SA „Supraten”.

Pentru a constata legalitatea actului administrativ, instanța de fond a reținut prevederile art. 65 alin. (1) lit. (b) din Legea concurenței, care ar obliga de fapt autoritatea intimată să emită decizia de sancționare. Totuși, argumentele arătate pe fondul pretinselor fapte de concurență neloială, demonstrează că Consiliul Concurenței pe parcursul desfășurării investigației cazului nu a descoperit probe suficiente privind încălcarea prevederilor legii care ar justifica aplicarea sancțiunii prin decizia contestată - eșuând în a demonstra caracterul ilegal al faptelor imputate SA „Supraten”.

La fel, susține că cauza a fost examinată în lipsa depunătorului plângerii, în condițiile în care actul administrativ a fost emis în ciuda renunțării la pretenții și retragerii plângerii.

Așa, contrar concluziilor instanței de fond conținute în încheierea din 19 iunie 2017, precum că decizia contestată nu ar afecta drepturile depunătorului plângerii, pe seama sancționării recurente, considerând că prin actul administrativ contestat au fost stabilite atribute exclusive asupra ambalajelor, în sarcina depunătorului plângerii, cât și asumând solicitarea retragerii plângerii și renunțării la pretențiile înaintate față de SA „Supraten”, hotărârea de menținere a deciziei Consiliul Concurenței în aceste împrejurări, are în vedere nemijlocit pe depunătorul plângerii, producând efecte juridice în privința acestuia, care a și confirmat faptul că la 19 iulie 2016, reprezentanții părților au comunicat autorității intime, soluționarea conflictului (pretinsei săvârșiri a faptei de concurență neloială) iar depunătorul plângerii, a renunțat la plângerea sa și a retras-o. Pe seama încheierii

tranzacției cu privire la diferendul dedus autorității intimat, SA „Supraten” a cerut instanței de fond admiterea în procesul dat a intervenției depunătorului plângerii de partea sa, conform prevederilor art. 67 alin. (1) și alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Prin referința din 19 decembrie 2017 intimatul a indicat că motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora Curtea de Apel Chișinău s-a pronunțat în modul corespunzător, solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat și menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 și încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia hotărârii integrale a instanței de apel a fost expediată pe adresa electronică a recurentului la 11 august 2017 (f.d. 214), iar în cererea de recurs, reprezentantul recurentului a indicat că a luat cunoștință cu aceasta la 09 octombrie 2017.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul înaintat la 07 noiembrie 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs și argumentele expuse de Consiliul Concurenței în referință, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum rezultă din materialele cauzei, la 12 ianuarie 2016 „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, prin intermediul reprezentantului local, SRL „Intels-MDV”, a depus la Consiliul Concurenței plângerea cu nr. de intrare 44, privind acțiunile de concurență neloială (în temeiul art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012), realizate de către SA „Supraten”, prin copierea aspectului exterior al ambalajului produsului companiei reclamante și plasarea acestuia pe piață, pentru produse identice din puncte de vedere al destinației și utilizării, însă diferite după preț și calitate, care pot crea confuzie în rândul consumatorilor. (vol. II f.d. 8-12)

Prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 1 din 03 martie 2016, în temeiul art. 41 alin. (1) lit. f) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, s-a dispus inițierea investigației la plângerea nr. 44 din 12 ianuarie 2016. (vol. II f.d. 66)

Asupra cazului inițiat prin dispoziția Plenului Consiliului Concurenței nr. 1 din 03 martie 2016, Consiliul Concurenței a întocmit raportul de investigație, privind presupusa încălcare a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) al Legii concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 de către întreprinderea SA „Supraten” în raport cu întreprinderea „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, prin care s-a constatat că întreprinderea SA „Supraten” a creat confuzie cu întreprinderea „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, cu produsele și activitatea economică a acesteia, prin copierea ilegală a ambalajului produsului VETONIT, pentru produsele FINITO SV+, EUROFIN SV+ și plasarea acestora pe piață, iar în conformitate cu dispozițiile art. 59 și în temeiul art. 14 alin. (9), art. 41 alin. (1) lit. h) din Legea concurenței, s-a propus Plenului Consiliului Concurenței, de a constata încălcarea art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței de către SA „Supraten” și aplicarea

față de ultima a unei amenzi potrivit art. 77 din Legea concurenței. (vol. II f.d. 67-74)

Potrivit scrisorii cu nr. CN-06/160-753 din 22 aprilie 2016 (vol. II f.d. 75), raportul de investigație nominalizat a fost expediat SA „Supraten”, pe care l-a recepționat la 25 aprilie 2016 (vol. II f.d. 76).

Prin cererea înregistrată cu nr. de intrare 1537 din 16 mai 2016 SA „Supraten” și reprezentantul Saint-Gobain Byggprodukter AB”, mandatarul SRL „Intels-MDV”, invocând desfășurarea negocierii unei tranzacții, au solicitat Consiliului Concurenței acordarea unui termen suplimentar de 2 luni. (vol. I f.d. 20)

Prin scrisoarea Consiliului Concurenței nr. CN-06/196-881 din 18 mai 2016 s-a prelungit termenul cu 30 de zile, acordând SA „Supraten” un termen de 60 de zile pentru prezentarea actelor relevante sau obiecțiilor asupra raportului de investigație. (vol. II f.d. 77)

La 23 iunie 2016, sub nr. de intrare 1952, SA „Supraten” a prezentat Consiliului Concurenței, observații pe marginea raportului de investigație a cazului în baza dispoziției Plenului Consiliului Concurenței nr. 1 din 03 martie 2016.

Potrivit observațiilor prezentate, SA „Supraten” a invocat că, nu există drepturi exclusive asupra ambalajului revendicat și dovada unei plângeri, iar ambalajele SA „Supraten” nu sunt similare cu cele ale întreprinderii reclamante. (vol. II f.d. 78-81)

Ulterior, la 19 iulie 2016 SA „Supraten” și reprezentantul Saint-Gobain Byggprodukter AB”, mandatarul SRL „Intels-MDV”, au înaintat Consiliului Concurenței cererea nr. 2162, prin care au solicitat încetarea procedurii de investigație inițiate în baza dispoziției Plenului Consiliului Concurenței nr. 1 din 03 martie 2016, invocând ajungerea de către părți la un consens în baza tranzacției încheiate, declarând despre retragerea plângerii din 12 ianuarie 2016, cu anexarea tranzacției respective, în baza căreia SA „Supraten” s-a obligat să înceteze imediat toate actele de folosire a mărcilor și a designului ambalajului „Saint-Gobain Byggprodukter AB” și a oricăror alte acte ce ar aduce atingere drepturilor acesteia. (vol. I f.d. 46, 47-52)

Totodată, SA „Supraten” a remis Consiliului Concurenței probe cu privire la retragerea din circuitul civil a produselor cu ambalajele vizate. (vol. I f.d. 57-61)

Ca urmare, la 21 iulie 2016 Plenul Consiliului Concurenței a adoptat decizia nr. CN-36, prin care a constatat încălcarea de către SA „Supraten” a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței, manifestată prin copierea ilegală a ambalajului produsului WEBER.VETONIT, ce aparține întreprinderii „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, pentru produsele FINITO SV+ și EUROFIN SV+ și plasarea acestora pe piață, cu aplicarea SA „Supraten” unei amenzi în mărime de 1 051 775,65 lei și dispunerea încetării de către SA „Supraten” a actului de concurență neloială prevăzută la art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței. (vol. I f.d. 63-75)

La fel, materialele cauzei atestă că, Consiliul Concurenței prin scrisoarea nr. CN-06/296-1363 din 26 iulie 2016 adresată SA „Supraten”, a expediat ultimei decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-36, scrisoarea fiind recepționată de întreprinderea reclamantă la 28 iulie 2016. (vol. II f.d. 116, 117)

Iar la 03 august 2016 SA „Supraten” s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței.

La 19 iunie 2017 SA „Supraten” a înaintat cerere prin care a solicitat atragerea în proces, în calitate de intervenient accesoriu, a întreprinderii „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, (reprezentant local - compania SRL „Intels-MDV”).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017 cererea SA „Supraten” privind atragerea în proces, în calitate de intervenient accesoriu, a întreprinderii „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, s-a respins.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău prin hotărârea din 05 iulie 2017, a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Supraten” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea actului administrativ.

Adoptând hotărârea, instanța a concluzionat că, pârâțul corect a inițiat procedura de investigație asupra cazului declarat de reprezentantul companiei „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, privind acțiunile de concurență neloială conform art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, deoarece procedura a fost inițiată în baza plângerii ce corespundea formei legale. Totodată, pârâțul a dispus investigarea cazului declarat, dispoziția corespunzătoare fiind emisă de autoritatea abilitată, la fel fiind efectuată corect și investigarea cazului, finalizată cu întocmirea raportului corespunzător.

Instanța de fond a respins argumentele întreprinderii reclamante referitoare la faptul că Consiliul Concurenței a examinat cauza în lipsa unei plângeri, din oficiu, deoarece Legea concurenței nu instituie pentru situațiile de instituire a unei confuzii în cadrul realizării acțiunilor de concurență neloială, Consiliul fiind limitat la soluționarea unei astfel de plângeri de dispozițiile imperative și exhaustive ale art. 65 din Legea nominalizată.

La fel, a indicat că deoarece întreprinderii reclamante i se imputa realizarea unor acțiuni/fapte de natură să creeze o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea economică a unui concurent, realizate prin folosirea ilegală, integrală sau parțială a unei mărci, embleme de deservire, denumiri de firmă, a unui desen sau model industrial sau a altor obiecte de proprietății industriale de natură să creeze o confuzie cu cele folosite în mod legal de către altă întreprindere, inadmisibilitatea încetării cauzei pe motiv că declarantul și-a retras plângerea este determinată și de faptul că potrivit art. 1 alin. (2) din Legea concurenței, scopul legii date este nu doar înlăturarea cazurilor de concurență neloială, respectiv a raporturilor dintre agenții economici implicați, ci și protecția intereselor legitime ale consumatorilor, care în cazul dat pot fi lezate prin confuzia instituită în modul indicat.

De asemenea, prima instanță a remarcat că art. 13 alin. (7) lit. a) din Legea privind protecția consumatorilor, atribuie situația de instituire a unei confuzii cu un alt producător la categoria practicilor înșelătoare, iar art. 1 alin. (2) din Legea concurenței, atribuie autorității vizate în aceasta, Consiliul Concurenței, nu doar soluționarea situațiilor privind concurența neloială, ci și protecția în aceste cazuri a intereselor legitime ale consumatorilor.

Totodată, instanța a respins argumentele reclamantei referitoare la faptul că Consiliul eronat nu a confirmat tranzacția încheiată cu autorul sesizării, deoarece Legea concurenței nu instituie posibilitatea încheierii unei tranzacții ce ar determina încetarea procedurii inițiate de Consiliul Concurenței în cazul în care încălcarea constă în instituirea unei confuzii.

În același context, instanța a reținut că SA „Supraten” eronat a invocat prevederile art. 1331-1333 din Codul civil, deoarece acestea nu sunt aplicabile în raport cu Consiliul Concurenței, care nu dispune, de competență în vederea confirmării tranzacțiilor conform art. 1333 din Codul civil, iar în cazul dat încălcarea imputată societății reclamante făcea imposibilă posibilitatea încetării procesului pentru motivul ajungerii părților la consens.

În consecință, instanța de fond a conchis că pârâțul a respectat procedura de emitere a deciziei de sancționare.

În susținerea opiniei enunțate se reține că, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Legea concurenței, prezenta lege stabilește cadrul juridic al protecției concurenței, inclusiv al prevenirii și al contracarării practicilor anticoncurențiale și a concurenței neloiale, al realizării concentrărilor economice pe piață, stabilește cadrul juridic privind activitatea și

competența Consiliului Concurenței și responsabilitatea pentru încălcarea legislației în domeniul concurenței.

Scopul prezentei legi constă în reglementarea relațiilor ce țin de protecția, menținerea și stimularea concurenței în vederea promovării intereselor legitime ale consumatorilor.

Iar în conformitate cu art. 3 alin. (1) și (2) din aceeași lege, statul asigură libertatea activității de întreprinzător, protecția concurenței loiale și apărarea drepturilor și intereselor întreprinderilor și ale cetățenilor contra practicilor anticoncurențiale și concurenței neloiale.

Este interzis întreprinderilor să-și exercite drepturile în vederea restrângerii concurenței și lezării intereselor legitime ale consumatorului.

Conform art. 32 alin. (1) și (2) din Legea concurenței, Consiliul Concurenței este o autoritate publică autonomă, responsabilă față de Parlament, ce asigură aplicarea și respectarea legislației din domeniul concurenței, ajutorului de stat și publicității în limitele competenței sale.

Consiliul Concurenței este investit cu putere de decizie, de reglementare, de interdicție, de intervenție, de inspecție și de sancționare, în limitele stabilite de legislație.

În conformitate cu art. 39 din lege, Consiliul Concurenței are următoarele atribuții principale: e) investighează practicile anticoncurențiale, concurența neloială și alte încălcări ale legislației din domeniul concurenței, ajutorului de stat și publicității, în limitele competenței sale; f) constată încălcări ale legislației din domeniul concurenței, ajutorului de stat și publicității, impune măsuri interimare în vederea încetării încălcărilor denunțate, impune măsuri corective și aplică sancțiuni pentru comiterea încălcărilor, în limitele competenței sale.

Astfel, conform art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței, sînt interzise orice acțiuni sau fapte care sînt de natură să creeze, prin orice mijloc, o confuzie cu întreprinderea, produsele sau activitatea economică a unui concurent, realizate prin: copierea ilegală a formei, a ambalajului și/sau a aspectului exterior al produsului unei întreprinderi și plasarea produsului respectiv pe piață, copierea ilegală a publicității unei întreprinderi, dacă aceasta a adus sau poate aduce atingere intereselor legitime ale concurentului.

Potrivit art. 41 alin. (1) din lege, Plenul Consiliului Concurenței are următoarele atribuții: h) ia decizii de constatare a încălcării legii, de impunere a măsurilor corective, de aplicare a sancțiunilor, de aplicare a politicii de clemență și alte decizii prevăzute de prezenta lege, în limitele competenței sale, în urma investigațiilor efectuate;

Conform art. 46 alin. (1), (2), (4) din lege, Plenul Consiliului Concurenței adoptă următoarele acte administrative: decizii, dispoziții, prescripții și hotărâri, care se expun în scris și se semnează de președintele Consiliului Concurenței sau, în absența acestuia, de vicepreședintele desemnat.

Deciziile sînt acte administrative cu caracter individual prin care se constată încălcarea prevederilor legale, se impun măsuri corective, se aplică sancțiunile corespunzătoare, se soluționează notificările privind concentrările economice, conform atribuțiilor Consiliului Concurenței.

Prin dispoziții se inițiază investigații ale presupuselor cazuri de încălcare a legislației din domeniul concurenței, ajutorului de stat și publicității, se inițiază, din oficiu, investigații utile pentru cunoașterea pieței.

În conformitate cu art. 49 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței, Consiliul Concurenței inițiază procedura de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale: la plângerea unei persoane fizice sau întreprinderi afectate de presupusa

încălcarea a legii.

Iar, conform alin. (5) din același articol, Consiliul Concurenței poate începe examinarea din oficiu, în baza materialelor de care dispune referitoare la presupusa încălcarea a legislației.

Prin prisma normelor legale citate, în coraport cu circumstanțele cauzei, Colegiul consideră întemeiată constatarea primei instanțe că, Consiliul Concurenței, în calitate de autoritatea abilitată, corect a inițiat procedura de investigație asupra cazului declarat de compania „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, privind acțiunile de concurență neloială, conform art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012, deoarece procedura a fost inițiată legal.

În acest context, întemeiat s-a respins argumentele SA „Supraten” referitoare la faptul că Consiliul Concurenței și-a depășit competența și a examinat cauza din oficiu, în lipsa unei plângeri, având în vedere că reprezentanții părților au ajuns la un consens, iar „Saint-Gobain Byggprodukter AB” a renunțat la pretențiile față de SA „Supraten” și a retras plângerea din 12 ianuarie 2016.

Or, Legea concurenței nr. 183 din 11 iulie 2012 nu instituie posibilitatea încheierii unei tranzacții (angajamente) ce ar determina încetarea procedurii inițiate de Consiliul Concurenței în cauze de săvârșire a faptei de concurență neloială, în care încălcarea constă în instituirea unei confuzii.

În sensul dat, Colegiul menționează că potrivit art. 41 alin. (1) lit. u), Plenul Consiliului Concurenței are următoarele atribuții: ia decizii privind acceptarea angajamentelor propuse de întreprinderi conform prezentei legi.

Potrivit alin. (4) al aceluiași articol, atunci când Plenul Consiliului Concurenței intenționează să adopte o decizie care impune încetarea încălcării, iar întreprinderea propune angajamente pentru a răspunde preocupărilor exprimate de Plenul Consiliului Concurenței în evaluarea sa preliminară, Plenul Consiliului Concurenței poate, printr-o decizie, să facă respectivele angajamente obligatorii pentru întreprindere. O astfel de decizie poate fi adoptată pe o durată determinată și poate concluziona că nu mai există motive pentru acțiunea Plenului Consiliului Concurenței.

Astfel, angajamentele urmează a fi propuse de întreprinderi în condițiile Legii concurenței.

În acest context, Colegiul reține că procedura de acceptare a angajamentelor este reglementată de Regulamentul privind acceptarea angajamentelor propuse de către întreprinderi, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Concurenței nr. 2 din 22 ianuarie 2015.

Iar, conform pct. 5 al Regulamentului menționat, întreprinderile pot propune angajamente în cazul practicilor anticoncurențiale și concentrărilor economice.

Prin urmare, se atestă că angajamentele pot fi acceptate de Plenul Consiliului Concurenței doar în cazul practicilor anticoncurențiale (reglementat de Capitolul II din Legea concurenței) și concentrărilor economice (reglementat de Capitolul IV din Legea concurenței), nu și în cazul concurenței neloiale (reglementat de Capitolul III al Legii concurenței).

Respectiv, având în vedere că acțiunile de concurență neloială reprezintă o categorie de încălcări separată de concentrările economice și practicile anticoncurențiale, instanța de fond corect a stabilit că, în cadrul procedurii de examinare a cazurilor de concurență neloială nu puteau fi acceptate angajamentele propuse de SA „Supraten” și reprezentantul Saint-Gobain Byggprodukter AB”, mandatarul SRL „Intels-MDV”, prin scrisoarea nr. 2162 din 19 iulie 2016.

Astfel, prin prisma celor menționate, instanța de recurs reține că la caz sunt

neîntemeiate și afirmațiile recurentului cu privire la faptul că decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN-36 din 21 iulie 2016 a fost adoptată cu încălcarea competenții atribuită intimatului prin Legea concurenței.

În acest context, se va reitera, că în conformitate art. 14 alin. (1)-(4) din lege, se interzice întreprinderilor să realizeze acțiuni de concurență neloială.

Acțiunile de concurență neloială interzise prin prevederile art. 15-19 se examinează de către Consiliul Concurenței, la plângerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială depusă de către întreprinderea ale cărei interese legitime au fost lezate, în condițiile stipulate la art. 49 alin. (2)-(4).

Plângerea privind presupusele acțiuni de concurență neloială se depune conform formularului adoptat prin hotărâre a Consiliului Concurenței, în condițiile prevăzute la art.51 alin.(2) și (3).

Procedura de examinare preliminară, investigare și luare a deciziilor asupra cazurilor de concurență neloială este prevăzută la art. 50-55, 58-66, care se aplică în mod corespunzător.

Astfel, în adresa Consiliului Concurenței la 12 ianuarie 2016 a parvenit plângerea nr. 44 înaintată de SRL „Intels-MDV”, în interesele întreprinderii „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, privind acțiunile de concurență neloială a întreprinderii SA „Supraten”, manifestate prin copierea ilegală a ambalajului exterior al produsului și plasarea produsului respectiv pe piață.

Potrivit prevederilor art. 14 alin. (8) și (9) din Legea concurenței, în urma examinării cazului de concurență neloială, Plenul Consiliului Concurenței adoptă o decizie privind constatarea acțiunilor de concurență neloială sau privind lipsa acestora.

În cazul constatării acțiunilor de concurență neloială, prin decizia Plenului Consiliului Concurenței, întreprinderea este sancționată conform prezentei legi și/sau obligată să înceteze acțiunile respective.

Încetarea procedurii de examinare a cazurilor de concurență neloială nu poate fi acoperită prin depunerea cererii de încetare a procedurii prin renunțarea la pretenții, or, conform art. 65 alin. (1) lit. a) din Legea concurenței, după examinarea observațiilor făcute de părți asupra raportului de investigație și, după caz, după desfășurarea audierilor, Plenul Consiliului Concurenței decide încetarea investigației cazului, doar în cazul în care pe durata desfășurării acesteia nu au fost descoperite probe suficiente privind încălcarea prevederilor legii care ar justifica aplicarea de măsuri corective sau sancțiuni.

La caz, Legea concurenței stabilește o singură posibilitate de restituire a plângerii la cerere și nu prevede o altă procedură decât conform art. 51 alin. (5) lit. b) din Legea concurenței, în cazul în care plângerea nu corespunde cerințelor de fond și de formă prevăzute la art. 51 alin. (1)-(3) din Legea concurenței.

Totodată, Colegiul reține că, conform dispozițiilor art. 50 din Legea concurenței, procedura de examinare a cazurilor de încălcare a legislației concurențiale cuprinde examinarea preliminară și/sau investigarea. Investigarea pe marginea cazului se dispune în condițiile art.55. În celelalte cazuri, etapa investigării va fi omisă.

În acest sens, prezintă relevanță art. 49 alin. (1) lit. (a) și lit. (b) din Legea concurenței, care stabilește că, Consiliul Concurenței inițiază procedura de examinare a presupusului caz de încălcare a legislației concurențiale: a) la plângerea unei persoane fizice sau întreprinderi afectate de presupusa încălcare a legii; b) din oficiu, cu excepția încălcărilor prevăzute la cap. III.

Art. 53 alin. (2) din Legea concurenței stipulează că, în cadrul examinării preliminare a plângerii, Consiliul Concurenței determină dacă există temeieri rezonabile pentru a suspecta încălcarea legislației concurențiale.

Potrivit art. 55 alin. (1)-(4), dacă după examinarea preliminară a plângerii se consideră că, în baza informațiilor prezentate de autorul plângerii și a celor acumulate pe parcursul examinării preliminare, există temeiuri rezonabile pentru a suspecta încălcarea legislației concurențiale, Plenul Consiliului Concurenței adoptă o dispoziție de inițiere a investigației concurențiale.

Plenul Consiliului Concurenței este în drept să dispună din oficiu inițierea investigației în baza materialelor de care dispune.

Prin dispoziția de inițiere a unei investigații, Plenul Consiliului Concurenței desemnează un raportor responsabil pentru întocmirea raportului asupra investigației, pentru comunicarea acestuia părților în cauză, pentru primirea observațiilor și prezentarea raportului în ședința Plenului Consiliului Concurenței. Raportorul desemnat instrumentează toate actele procedurii de investigație și propune Plenului Consiliului Concurenței dispunerea măsurilor care sînt de competența acestuia.

Dispoziția de inițiere a investigației nu stabilește comiterea unei încălcări a legislației concurențiale. Încălcarea legislației concurențiale se constată prin decizie a Plenului Consiliului Concurenței.

Potrivit art. 59 alin. (1), (2), (3) și (6) din Legea concurenței, raportul de investigație va conține obiectul investigației, faptele constatate, probele, concluziile și propunerile raportorului în urma finalizării investigației.

După întocmirea raportului de investigație, o copie a versiunii neconfidențiale a raportului va fi transmisă, pentru informare, părților în cauză: autorului plângerii și întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi care au făcut obiectul investigației. La solicitare, o copie a versiunii neconfidențiale a raportului de investigație va fi transmisă și persoanelor a căror audiere a fost admisă conform prevederilor art.64 alin.(3).

În termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii raportului de investigație, părțile au dreptul să prezinte observații asupra acestuia.

Raportul de investigație, împreună cu observațiile prezentate de părți și cu materialele întregului dosar al cauzei, se predă de către raportor secretariatului Plenului Consiliului Concurenței pentru audieri și, după caz, pentru adoptarea deciziei respective.

În acest context, se va reține că, raportul de investigație a fost expediat SA „Supraten” prin scrisoarea CN-06/160-753 din 22 aprilie 2016 și SRL „Intels-MDV” SRL prin scrisoarea nr. CN-06/159-754 din 22 aprilie 2016, iar prin cererea din 16 mai 2016 SA „Supraten” și reprezentantul „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, mandatarul SRL „Intels-MDV”, au solicitat acordarea unui termen suplimentar.

La solicitare, prin scrisoarea Consiliului Concurenței nr. CN-06/196-881 din 18 mai 2016 s-a comunicat prelungirea termenului pentru prezentarea observațiilor cu 30 de zile.

Astfel, la 23 iunie 2016, SA „Supraten” a prezentat observații pe marginea raportului de investigație.

Ulterior, la 19 iulie 2016, SA „Supraten” și reprezentantul Saint-Gobain Byggprodukter AB”, mandatarul SRL „Intels-MDV”, au înaintat Consiliului Concurenței cererea nr. 2162, prin care au solicitat încetarea procedurii de investigație inițiate în baza dispoziției Plenului Consiliului Concurenței nr. 1 din 03 martie 2016, invocând ajungerea de către părți la un consens în baza tranzacției încheiate, declarând despre retragerea plângerii din 12 ianuarie 2016.

Respectiv din cele relatate mai sus rezultă că, cererea părților de încetare a procedurii a fost înaintată după întocmirea raportului de investigație și înaintarea observațiilor în privința acestuia, prin care SA „Supraten” a invocat că, nu există drepturi exclusive asupra ambalajului revendicat, iar ambalajele SA „Supraten” nu sunt similare

cu cele ale întreprinderii reclamante.

Conform art. 14 alin. (8) din Legea concurenței, în urma examinării cazului de concurență neloială, Plenul Consiliului Concurenței adoptă o decizie privind constatarea acțiunilor de concurență neloială sau privind lipsa acestora.

Potrivit art. 65 alin. (1) din Legea concurenței, după examinarea observațiilor făcute de părți asupra raportului de investigație și, după caz, după desfășurarea audierilor, Plenul Consiliului Concurenței decide: a) încetarea investigației cazului, deoarece pe parcursul desfășurării acesteia nu au fost descoperite probe suficiente privind încălcarea prevederilor legii care ar justifica aplicarea de măsuri corective sau sancțiuni; sau b) adoptarea unei decizii sau prescripții în temeiul art.41 alin.(1) lit. h)-l) și u).

În acest sens, încetarea investigației poate avea loc doar dacă nu au fost descoperite probe suficiente privind încălcarea prevederilor legii care ar justifica aplicarea de măsuri corective sau sancțiuni.

Respectiv, în urma investigației cazului de concurență neloială, norma imperativă stabilește obligația Plenului Consiliului Concurenței sau să adopte decizia privind constatarea acțiunilor de concurență neloială sau decizia privind constatarea lipsei acțiunilor de concurență neloială, nefiind prevăzută posibilitatea retragerii plângerii.

Mai mult ca atât, Colegiul apreciază ca fiind justificată și concluzia primei instanțe că prin acordul încheiat cu deponentul plângerii, SA „Supraten” de fapt a recunoscut existența abaterii, deoarece ultimul s-a obligat prin tranzacția nominalizată să înlăture încălcarea comisă.

Cu referire la dezacordul invocat de SA „Supraten” cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017, prin care a fost respinsă cererea reclamantului SA „Supraten” privind atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a întreprinderii „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia, Colegiul reține următoarele.

În conformitate cu art. 429 alin. (1), (2) și (3) pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolabilitate.

Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.

În conformitate cu art. 67 alin.(1) și alin.(3) Codul de procedură civilă, persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pârât până la închiderea dezbaterilor judiciare în orice instanță dacă hotărârea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți. Intervenientul accesoriu poate fi introdus în proces și la cererea uneia dintre părți sau din oficiul instanței.

Colegiul consideră că hotărârea judecătorească pronunțată nu ar putea influența drepturile și obligațiile întreprinderii „Saint-Gobain Byggprodukter AB”, Suedia.

În asemenea circumstanțe, este corectă soluția primei instanțe reflectată în încheierea contestată. Or, întreprinderea cunoscând despre litigiul în cauză, era în drept să înainteze o cerere proprie de intervenire în proces.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază critic și respinge argumentele recurentului precum că actul contestat este ilegal în fond, deoarece acestea sunt declarative, lipsite de suport legal și probatoriu.

Iar alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept

procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea hotărârii recurate, și urmează a fi respinse.

Având în vedere cele expuse supra, hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 este legală, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectarea normelor de drept procedural, și urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

A respinge recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Supraten”, reprezentată de avocatul Iulian Iorga.

A menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2017 și încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2017, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni „Supraten” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la anularea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Iuliana Oprea

judcători

Galina Stratulat

Ion Druță

Dumitru Visternicean

Dumitru Mardari